

Reisverslag Marokko 30 maart tot 1 mei 2007

30 maart vertrokken wij met Royal Air Maroc richting Marokko.

Via Casablanca vlogen wij naar Marrakech, waar we in een prachtige riad terecht kwamen. 2 dagen hebben we genoten van alles wat deze mooie stad te bieden heeft. En natuurlijk op de eerste dag vreselijk verdwaald in de medina. Maar ach, wat maakt het uit. Juist dan kom je de mooiste en leukste dingen tegen. Het Jemaa el Fnaa plein is

fantastisch. Zeker in de avonduren.

Slangenbezweerders, stalletjes met allerlei heerlijk eten en vers uitgeperst sinaasappelsap, kruidendokters, er is van alles te zien en te beleven en natuurlijk ook te kopen.

Na 2 dagen werden wij met onze fietsen met een jeep over de hoge atlas naar Agdez gereden. Een schitterende tocht langs wit besneeuwde toppen en berberdorpen. Onze jonge chauffeur, Said, die wel van een gezellig praatje hield en goed engels sprak, stopte bij de mooiste plekjes om van het uitzicht te genieten en foto's te maken.

In Agdez zaten wij in Dar Qamar. Een prachtige locatie. Agdez zelf had ook veel fotogenieke plekjes. In Agdz ontmoette wij Brahim. Het begon allemaal met, jawel een kijkje in zijn shop. Have a look my friend, very good price, only for you today. Okee, laten we maar even kijken. Voor we het wisten zaten we midden in een thee ritueel en hebben we zo'n 3 uur in de shop bij Brahim op zijn kleedjes gezeten. Er zouden nog veel van deze momenten volgen.

Na Agdz begon de echte fietsroute. In Marokko is het goed fietsen. Het wegdek is goed, het is niet te zwaar en je fietst in een compleet andere wereld. Het ene moment door niemandsland, het andere moment door levendige dorpjes en vervolgens weer richting de prachtige zandduinen van Merzouga.

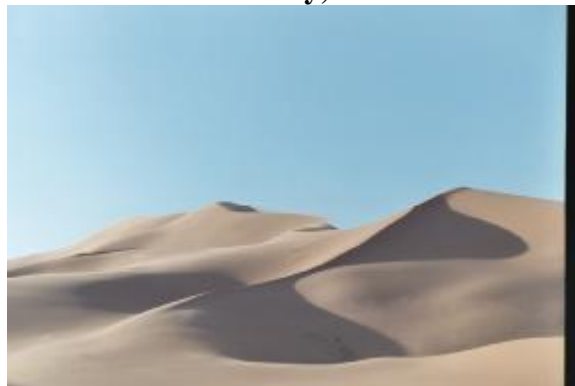
Op een dag fietste wij door zo'n stuk niemandsland en voor ons doemde 2 andere fietsers op. 2 mannen die maar moeilijk voorruit kwamen. De ene had een zachte band, de ander last van zijn luchtwegen. Toen wij naast ze kwamen te fietsen, vroegen ze direct om hulp. Met gebaren vroegen ze om een fietspomp. Langs de kant van de weg hebben wij de band opgepompt. De andere man nodigde ons hierop uit mee naar zijn huis te komen voor de thee. Dit hebben we gedaan. In een dorpje, waar we anders zo aan voorbij waren gegaan, beleefde we een bijzondere middag. We maakten kennis met de hele familie en hebben verschillende potjes thee gedronken. Even later kwam er ook vers

gebakken brood op tafel en gevuld brood en zodra we het op hadden kwam er weer

nieuw op tafel. Wat een gastvrijheid!!

Tijdens onze fietstocht naar Merzouga kwamen we in een zandstorm terecht. We gingen niet harder dan 7 a 8 km. En het zag in vrij korte tijd zwart van het zand. Op het moment zelf was dit niet zo leuk, maar toen we later die dag weer heerlijk gedoucht de tajine zaten te eten, konden we er weer om lachen. In Merzouga hebben we 2 dagen met dromedarissen in de woestijn doorgebracht en geslapen in een nomadentent. Dit was een mooie ervaring. De zandduinen kleuren van uur tot uur, van roze naar goudgeel en bruin. Echt prachtig. Genoten van de zonsondergang bovenop een zandduin en hierna had Moham, onze touareg gids, het eten klaar. Tajine met kip, heerlijk. Nog nooit zo'n sterrenhemel gezien als daar. Aardedonker en dan zo'n prachtig verlichte sterrenhemel. S'morgens gewekt met berberwhiskey, zoals de Marokkanen de

thee noemen en de zonsopgang gezien.

Dit mag je eigenlijk niet missen als je in Merzouga bent.

In het plaatsje Tinerhir hebben wij op een maandag de wekelijkse markt bezocht. Groente, fruit, kleding, vlees, sieraden, van alles te koop. Hier ontmoette wij Hassan. We kochten 2 touareg messen bij hem en hierop volgde een heel gesprek. Een hele lieve en vooral grappige man, waar we nog wel uren mee hadden willen praten.

Zo'n anderhalve week later liepen we door het kleine centrum van Boumalne des Dades en hoorde een lach die erg bekend voor kwam. En daar stond Hassan. Vele uren van thee drinken volgde in de kleine shop van zijn vriend Youssef. Hassan bleek in Boumalne te wonen en was alleen in Tinerhir voor de markt.

Hij nodigde ons uit couscous te komen eten, diezelfde avond bij zijn familie thuis.

S'avonds om 7 uur gingen we met Hassan in de pick up mee naar zijn huis, waar zijn vrouw druk bezig was in de keuken met het bereiden van de maaltijd. Voor de familie hadden wij chocola en cakejes meegenomen. We hebben een fantastische avond gehad en de lekkerste couscous gegeten. Tegen middernacht vertrokken wij weer richting het hotel, met de belofte dat we de andere dag terug zouden komen om mijn handen en

voeten met henna te laten bewerken door zijn vrouw

Aisha.

De andere morgen stonden wij met de fietsen weer bij Hassan op de stoep en werden mijn handen en voeten in de henna gezet. We mochten niet op de fiets stappen voordat we Tajine met kip hadden gegeten en uiteindelijk zaten we tegen half 5 op de fiets met weer een heel bijzondere ervaring rijker. Tot aan de horizon werden we uitgezwaaid

door onze vriend Hassan.

De fietsroute door de Gorges Dades hebben wij ook van genoten. Een heel mooi landschap met veel lintbebouwing en vele akkertjes. Er zitten in deze route een aantal steile klimmetjes, maar de uitzichten en de heerlijke afdalingen maken alles goed.

En dan niet te vergeten onze overnachting in de authentieke ksar in Khorbat. Na 94 kilometer fietsen kwamen we in deze oase van rust. Bij zonsondergang is de omgeving en

ook de ksar zelf erg mooi. In deze ksar hebben we ook Marokkaanse pastilla gegeten. Laagjes bladerdeeg gevuld met kip en bestrooid met suiker en kaneel. Erg lekker. Onze fietsreis eindigde in Ouarzazate. De poort tot de woestijn. Hier hebben we lekker een paar dagen rust gehouden voordat we terug zouden vliegen naar Nederland. De filmstudio's bezocht, waar films als Lawrence of Arabia, the mummie en Cleopatra zijn opgenomen. Het nabijgelegen Ait Benhaddou is ook een bezoek waard. Hier zijn onder andere ook opnames gemaakt voor de film gladiator.

Wij vonden Marokko een schitterend land om te fietsen. Mooie natuur en cultuur. Heel lieve mensen, zeer gastvrij. Lekker eten en prima accommodaties. Als je niet te ver van huis wilt, maar toch in een compleet andere wereld wilt fietsen, is Marokko het ideale land.

Leo van Noort & Lydia van Wingerden